

କବିତା-୨ : ପଦ୍ମ

କବି- ମଧୁସୂଦନ ରାଓ

ଶ୍ରେଣୀ – ନବମ

ପ୍ରଥମ ଦିନ

CHANGING YOUR TOMORROW

General Objectives - ସାଧାରଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟ :

ପଦ୍ମସୁଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଇଶ୍ଵର ଅନୁଭୂତି ।

ସଂସାର ରୂପକ ପଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଦ୍ମ ହିଁ ବିଭୁକୃପାର ଏକ ଅନନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ।

ମଣିଷ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତରଣ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ।

Specific Objectives - ବିଶେଷ ଆଭିମୁଖ୍ୟ :

କବିଙ୍କ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ଏକ ସାହିତ୍ୟ –ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଧାରଣା ।

ଇଶ୍ଵର ଭକ୍ତି । ରହସ୍ୟବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ସର୍ବୋପରି ଜୀବନବାଦୀ ଭାବଧାରା ଏବଂ ଜୀବନର

ଚିରନ୍ତନ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ।

ଭାଷାଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି । କଥନ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି । ଶୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଲିଖନ କୌଶଳ ।

Activity : (କ୍ରିୟାକଳାପ)

ଦଳଗତ ଆଲୋଚନା

“ପଦ୍ମ-ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁପମ ସୃଷ୍ଟି”

ଦଳଗତ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜର ଅନୁଭୂତି ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ ।

ହାସ୍ୟମୟ, ଲାସ୍ୟମୟ, ପ୍ରକୃତିରାଶୀର ଅନୁପମ ସୃଷ୍ଟି -ପଦ୍ମ ଏହାର ବିବିଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅତୁଳନୀୟ

ଅନୁପମ ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

କବିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଦ୍ମ ହିଁ କୋଟିଲାବଣ୍ୟନିଧି ।

Learning Outcome

ପଦ୍ମ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ମଣିଷ ଜୀବନପ୍ରତି ଏକ ସତତ ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଜୀବନଦର୍ଶନ ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ମଣିଷ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଗ ସହିତ ପଦ୍ମର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ତୁଳନା କରିକା କବିତ୍ୱ ଚାତୁରୀର ନିଦର୍ଶନ ।

ବିଭୁ, ବିଭୁକୃପା ଏବଂ ବିଭୁଙ୍କ ବିଭୁତି ସମସ୍ତ ପାଠକ – ଶ୍ରେଣୀ ତଥା ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ସୁକର୍ମ ହିଁ ମଣିଷକୁ ସତ୍ – ଚିତ୍ – ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ବିଭୁକୃପା ହିଁ ଜୀବନରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୂଚନା ଏବଂ କବିତା ଉପସ୍ଥାପନା

କବି ପରିଚୟ

କବି-ମଧୁସୂଦନ ରାଓ (ଉତ୍କଳକବି)

ମଧୁସୂଦନ ଦାସ (ଉତ୍କଳ ଗୌରବ)

ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି – ‘ଛାନ୍ଦମାଳା’ ‘ବର୍ଣ୍ଣବୋଧ’

ଯୁଗ- ଆଧୁନିକ ଯୁଗ

ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲାପରେ ସାହିତ୍ୟ ଲେଖାର ଆତ୍ମିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ /

ଗୀତି କବିତାର ରଚନା ।

କବି ଓ କବିତା -

କବିତା ‘ପଦ୍ମ’ କବିଙ୍କର ଛାନ୍ଦମାଳା ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଭାବଗର୍ଭକ କବିତା । କବିତାଟିରେ କବିଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବୋଧ ସହିତ ଇଶ୍ଵରାନୁଭୂତି ସମ୍ମିଶ୍ଠିତ । ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ ମଧୁସୂଦନଙ୍କର ଧର୍ମ ଓ ଇଶ୍ଵରଭକ୍ତିରେ ପ୍ରଗାଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା । କୈଶୋର ଅବସ୍ଥାରୁ ତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରବଳ ସତ୍ୟାନୁସନ୍ଧିତା ଓ ସତ୍ୟାନୁରାଗ ଆଦି ବିଶେଷ ଗୁଣ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା । କଟକ ସ୍କୁଲରେ ଛାତ୍ରଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନରତ ଥିବା ସମୟରୁ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ‘ଯେ ବୈ ଭୂମା ତତ୍ ସୁଖମ୍ ନାଶ୍ଵେ ସତ୍ୟମସ୍ତି’ – ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ରରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ସେ ନିରାକାର, ସତ୍ୟରୂପୀ ମହତୋ ମହୀମାନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରକୃତି ବ୍ରହ୍ମମୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ହେଲା । ପ୍ରକୃତିର ଛତ୍ରେ ଛତ୍ରେ ସେ ବିଶ୍ଵନିୟନ୍ତ୍ରୀ ପରଂବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ହୋଇଉଠିଲା ଆନନ୍ଦମୟ, ଅମୃତମୟ, ମଧୁମୟ ଓ ମଙ୍ଗଳମୟ । ମାନବ ପ୍ରାଣରେ ଶାଶ୍ଵତ ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ଏକେଶ୍ଵରବାଦରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଏହି ରକ୍ଷିପ୍ରତିମା କବିକଣ୍ଠରୁ ଝରିଆସିଛି ।

‘ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରା ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାରେ

ବରଷନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି ରାଶି

ତୁମ୍ଭରି କୁସୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ

ହସଇ ଆନନ୍ଦେ ଭାସି ।’

ଗୃହକର୍ମ :

କବିତାର ଗୀତି ପଦ ମୁଖସ୍ଥ କର, କବିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଲେଖ ।

THANKING YOU
ODM EDUCATIONAL GROUP

